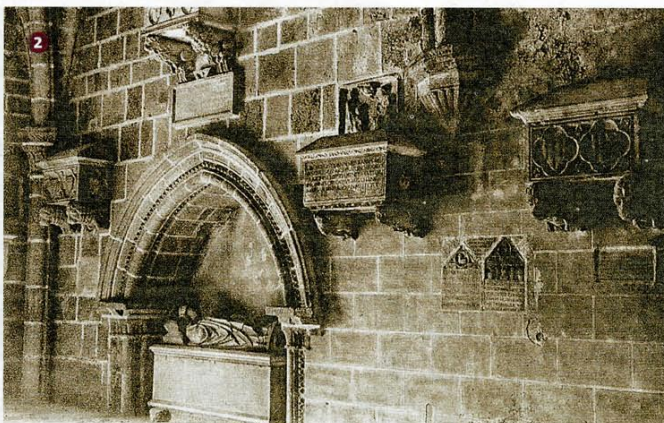

AMB T DE
TARRAGONA

JORDI ROVIRA SORIANO

ARXIU JORDI ROVIRA

ARXIU JORDI ROVIRA

1. Les pedres de la façana de l'antiga universitat de Tarragona

2. El sepulcre de l'arquebisbe Olivella, del 1287

3. Façana de Santa Tecla la Vella

4. La capella, darrere la tanca del carrer Coques

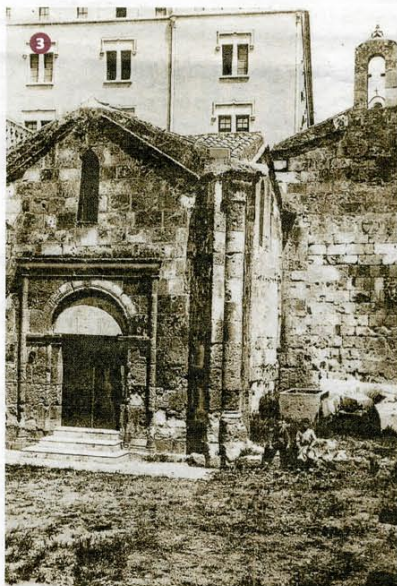
5. L'interior de Santa Tecla la Vella en els anys 30

Santa Tecla la Vella

L'antiga capella del jardí de darrere de la catedral és un dels indrets més desconeguts del patrimoni tarragoní

Un teix frondós rere la tanca de pedra i forja del carrer de les Coques oculta en el jardí de l'àbsis de la catedral la petita capella de Santa Tecla la Vella. El seu nom n'evoca l'antiguitat. S'anomena Santa Tecla la Vella per contraposició a la nova, que és la catedral actual. La tradició reclama aquesta construcció com a part integrant de la primitiva seu de Tarragona, la que arrenca d'època visigoda. L'estima i el respecte per l'església mare hauria empès als constructors de la nova catedral a no enderrocar del tot el vell temple per salvar-ne la memòria.

Dipositària de les arrels històriques dels temps propers a la restauració de la seu, la petita capella va ser el primer museu de la catedral. En el seu interior s'anaven emmagatzemant primer i endreçant després inscripcions, fragments de retaules, estàtues, antics sepulcres. El resultat és l'estampa vuitcentista d'un museu lapidari, que s'ha conservat inalterat per què ha estat condemnat a l'oblit. Fora de la visita pública, sempre s'ha mantingut inaccessible, tancat i barrat. Les seves portes només s'han obert per qüestions prosaiques: els tre-

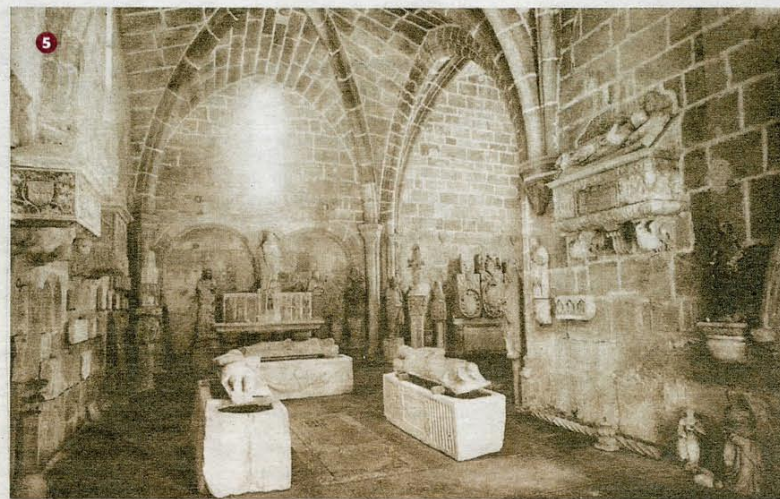
ARXIU JORDI ROVIRA

JORDI ROVIRA

tions gòtics com les cobertes i els detalls i contraforts que recorden els del cimbori de la Catedral. Vers 1233 s'hauria produït el trasllat de culte entre l'antiga catedral i la nova, que coincideix amb la construcció de Santa Tecla la Vella, probablement durant els pontificats de Ramon de Castellterçol i Espàrrac de la Barca. L'any 1286, en temps de l'arquebisbe Olivella, trobem documentat per primer cop el nom de Santa Tecla la Vella en un document llatí "in capella sancte Teclae qui dicitur vetus".

Entre finals de segle XV i mitjans XVI la petita capella va ser seu de l'escola de cant de la Catedral. En èpoques de pesta i donada la proximitat amb el cementiri, Santa Tecla es va ser el lloc de celebració dels funerals de les víctimes de l'epidèmia per evitar entrar els difunts a la catedral. A partir de 1719 es dedicà a magatzem de blat i el 1821 la congregació de Maria Santíssima es fa càr-

ARXIU JORDI ROVIRA

Després de dècades de romandre tancada, reclama protagonitzar un nou retrobament amb el públic

balls de restauració de la catedral, les neteges inevitables però també per atendre la petició extraordinària d'algun investigador que sap que al seu interior es custodia molta història de la ciutat feta pedra.

La capella de Santa Tecla és una obra romànica tardana del primer terç del segle XIII amb reutilització de materials romans com el timpà de granit, i afe-

rec de l'espai però això no impedeix que passada la guerra del Francès tornés a servir de magatzem de gra.

El febrer de 1869 la capella passà a ser utilitzada com a incipient museu diocesà. El 1880 es concretava el projecte de construcció del seminari entre el palau arquebisbal i l'església de l'Ensenyança i donat l'interès que despertava l'edifici, s'alçaren veus que demanaven respecte per les esglésies de Sant Pau i Santa Tecla la Vella. Els dos petits temples es salvaren de la nova ordenació urbanística i el 1893 Santa Tecla es tornava a obrir al públic consolidant la seva imatge interior atapeïda d'objectes arqueològics que havien perdut la seva funció a la catedral i que donat el seu valor històric i artístic es volien conservar.

El 1933 el capítol de canonges autoritzà a mossèn Joan Serra Vilaró a practicar excavacions arqueològiques a Santa Tecla la Vella la qual cosa motivà la publicació d'una interessantíssima monografia el 1960. Un altre arqueòleg, Theodor Hauschild, va realitzar també excavacions en el jardí de Santa Tecla la Vella posant a la llum diversos vestigis del segle VII, com les dovelles d'una construcció visigoda i una gerreta de bronze de possiblement destinada a contenir encens.

Després de dècades de romandre tancada, la capella reclama protagonitzar un nou retrobament amb el públic per poder mostrar de nou la seva densa història i significació.